

ժառանգակիրն. և ո՛չ հասաւ յաշխարհն յայն. այլ մեռաւ ի Սուրբանեա. և քրիստոնէութիւնն կորեաւ անդ...»:

ԿՍՐԱՊԵՏ ԱՄԻՐԱՅ ՊԱԼԵԱՆ, ՊՈԼՍԵՅԻ.— Ծ. 1800 ին. ի նպաստ Ս. Յակոբի վանքին կը կտակէ 1866ին Եալովայի և Ետիգուլէի իր երկու ազարակները. (Սիօն 1866. էջ 93): Դարձեալ նոյն թուականին Ս. Յակոբի վանքին կը կտակէ հազար հինգ հարիւր օսմ. ոսկի պայման դնելով որ նոյն գումարը հաստատուն կալուածի մը վերածուի և արդիւնքէն ամսէ ամիս հազար դահեկան վճարուի ծանօթ զբազէտ Պուրսայի Զամուրճեան Յովհաննէս Պատուելիին (+ 1888). և հինգ հարիւր դահեկան Մանուէլեան Յակոբիկի (+ 1870). և յիշեալներուն մահուանէ վերջ կալուածին հասոյթը յատկանայ Ս. Յակոբի վանքին: Կարապետ ամիրայ կը վախճանի 1870 ին եւ նոյն տարին կը շինուի խոստացուած կալուածը Ս. Յակոբի վանքին զիմաց, կամարին տակի խանութներուն ետև. եւ կալուածին ճակատն կը զետեղուի հետևեալ յիշատակարանը. «Ի յիշատակ անմահ բարերարին Սրբոյ Աթոռոյս արքունի ճարտարապետ Պալեան Կարապետ ամիրայի. կառուցաւ սոյն մաղազայս ի պատրիարքութեան Տ. Տ. Եսայեայ ազգասէր պատրիարքի յամին 1870»:

Պալեան գերդաստանին կողմէն Տերունակսն պատկերի գեղեցիկ վարագոյր մը ընծայ տրուած է Ս. Յակոբին և ունի յիշատակարան մը, որուն տոհմագրական տեսակէտով կարևորութեանը համար նոյնութեամբ կը դնենք հոս. «Յիշատակ է տէրունական... ճարտարապետ Գրիգոր Աղայի և մօրն մհտ. Յիւլօր խաթունին և կողակիցն Սողոմէ խաթունին և զաւակացն Կարապետ և Յովհաննէս աղայից և դստերացն, յորոց եղբայրն պրն. Պետրոս և կողակիցն Նազըն, որոց փոքր եղբայրն զՍենեքերիմ (1833ին Երուսաղէմ վախճանած և թաղուած է Ս. Փրկիչ), և կողակիցն Կարիխանէն (Գայիանէ) և քեռայր նոցին Սամուէլն եւ կողակիցն Չիչիկեան և վասն իւրեանց ննջեցելոց պրն. Մակարայ, Աննային, Սանոկին, Իմիին, Լուծվիկին, Մինասայ, Մարեամու, յամի տեառն 1814. Յարութիւն Թերաչինա, Արուսեակ, Արիսողոմ»: Կարապետ ամիրայի հօր՝ Գրիգոր գալֆայի Ս. Յակոբի վանքի ծառայութեանց մասին տեսնել (ՄՁ. Թ. 85):